

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
Session de 1930-1931		N° 217	
		SÉANCE du 18 Juin 1931	VERGADERING van 18 Juni 1931
		Zittingsjaar 1930-1931	

PROPOSITION DE LOI

étendant la compétence des juges de paix en matière de dégâts houillers.

DÉVELOPPEMENTS

MADAME, MESSIEURS,

Cette proposition tend à étendre en matière de réparation des dégâts houillers la compétence des juges de paix, surtout lorsque la responsabilité n'est pas contestée. Dans ce cas, la hauteur des dommages dus peut facilement être fixée par expert selon la jurisprudence et des règles traditionnelles : réparation, privation de jouissance, diminution de valeur, tout cela peut être rapidement calculé et jugé. Ainsi les plaideurs pauvres seront, dans une certaine mesure, affranchis des frais et des lenteurs inséparables de la procédure en première instance.

Ed. FALONY.

PROPOSITION DE LOI**ARTICLE UNIQUE.**

L'article 59 des lois des 21 avril 1810, 2 mai 1837 et 5 juin 1911 sur les mines, minières et carrières, coordonnées par arrêté royal du 15 septembre 1919, est modifié comme suit :

Art. 59.

Les juges de paix connaissent des actions en réparation des dommages causés, en cas d'accord avec les concessionnaires sur le principe et sur le partage entre ceux-ci de leur responsabilité, en dernier ressort jusqu'à la valeur de 18.000 francs, et en premier ressort jusqu'à la valeur de 50.000 francs.

Si la demande ne dépasse pas 50.000 francs, les tribunaux civils statueront comme en matière sommaire.

S'il y a lieu à expertise, le juge pourra ne désigner qu'un seul expert et il déterminera, dans sa décision, le délai dans lequel le rapport doit être déposé. (Art. 17, loi de 1911.)

ED. FALONY,
J. DESTREE,
JENNISSEN,
F. MASSON,
A. DELATTRE,
J. MANSART.

WETSVOORSTEL

waarbij de bevoegdheid der vrederechters in zake van mijnschade wordt uitgebreid.

TOELICHTING

MEVROUW, MIJNE HEEREN,

Dit voorstel heeft voor doel, in zake herstel wegens mijnschade, de bevoegdheid van den vrederechter uit te breiden, vooral wanneer de aansprakelijkheid niet betwist wordt. In dit geval kan het bedrag van de verschuldigde schadeloosstelling gemakkelijk worden vastgesteld door een deskundige, naar de rechtspraak en de traditionele regels : herstel, berooving van genot, waardevermindering, dat alles kan vlug berekend en beoordeeld worden. Zoo zullen de schamele pleiters in zekere mate ontslagen zijn van de onvermijdelijke kosten en traagheid eener rechtspleging in eersten aanleg.

Ed. FALONY.

WETSVOORSTEL**EENIG ARTIKEL.**

Artikel 59 der wetten van 21 April 1810, 2 Mei 1837 en 5 Juni 1911 op de mijnen, groeven en graverijen, samengecordend bij Koninklijk besluit van 15 September 1919, wordt gewijzigd als volgt :

Art. 59.

De vrederechters nemen kennis van de gedingen tot vergoeding der veroorzaakte schade, wanneer de concessiehouders het eens zijn over het beginsel en over het onderling op zich nemen der aansprakelijkheid, in hoogsten aanleg tot een bedrag van 18.000 frank, en in eersten aanleg tot een bedrag van 50.000 frank.

Gaat de eisch niet 50.000 frank te boven, dan doen de burgerlijke rechtbanken uitspraak zooals in summarie zaken.

Moet tot een onderzoek door deskundigen worden overgegaan, dan kan de rechter slechts één deskundige aanwijzen; in zijne beslissing bepaalt hij binnen welke termijn het verslag moet worden overgelegd. (Art. 17, wet van 1911.)